

## Arrest

nr. 266 141 van 23 december 2021  
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat H. CHATCHATRIAN, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 11 december 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 7 april 2021.

Ook haar dochter D. dient op 11 december 2020 een beschermingsverzoek in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 29 april 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

#### *A. Feitenrelaas*

*U verklaarde een Iraakse staatsburger te zijn van Koerdische origine. U werd op 2 juni 1986 geboren als soennitische moslima in het dorp Qabusiya (Sinjar, Nineveh). U ging nooit naar school. In 2002 trouwde u met uw man, J.A.(...), een kleermaker uit Qabusiya. U kreeg tezamen vijf kinderen: D.(...) (OV: xxx; CG: X) (°2002), A.(...) (°2003), R.(...) (°2006), H.(...) (°2010) en M.(...) (°2012).*

*Op 3 augustus 2014 viel Daesh uw dorp binnen. U werd samen met uw gezin onder dwang naar Telafar gebracht. In Telafar werden jullie ondergebracht in een school, waar jullie negen of tien dagen verbleven. Toen bleek dat uw man kleermaker was, wees Daesh jullie een huis toe in Telafar en werden jullie gedwongen om kleren te maken voor Daesh. U leefde verschillende jaren onder het bewind van Daesh. In augustus 2017 werd Telafar heroverd door het Iraakse leger. Na meer dan een maand werd ook Qabusiya bevrijd, en u besloot om samen met uw gezin terug te keren naar het dorp. In Qabusiya vond uw man werk deels als kleermaker, deels als arbeider.*

*Op 10 november 2020 was u samen met uw kinderen thuis, toen u een bericht kreeg van uw man om te zeggen dat hij opgepakt was door al-Hashd al-Shaabi en jullie zo snel mogelijk moesten vluchten. U ging naar een vriend van uw man, S.(...), die enkele staten verderop in Qabusiya woonde. S.(...) hielp u met het regelen van uw vlucht uit Irak. Op 15 november 2020 vertrok u samen met uw kinderen richting Turkije. Vanuit Turkije reisde u illegaal tot in België, alwaar u aankwam in december 2020 en een verzoek tot internationale bescherming indiende bij de bevoegde asielautoriteiten op 11 december 2020.*

*Ter staving van uw herkomst en asielrelaas legt u uw originele identiteitskaart neer, alsook deze van uw kinderen.*

#### *B. Motivering*

*Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*U vreest bij terugkeer naar Irak om vervolgd te worden door al-Hasdh al-Shaabi omwille van vermeende collaboratie met Daesh. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen en wel omwille van de volgende redenen.*

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

*Deze samenwerkingsplicht in hoofdte van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen*

*rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).*

*Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).*

*In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.*

*Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.*

*Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

*In casu werd vastgesteld dat u het CGVS heeft proberen te misleiden niet alleen wat betreft uw identiteit, levensomstandigheden en documenten, maar ook uw herkomst. Ten eerste zijn uw argumenten met betrekking tot de geografie van uw beweerde geboortestreek allerm minst overtuigend. Zo zegt u dat er naast Koerden ook Arabieren in uw dorp woonden, maar u heeft geen idee van de verhoudingen, en weet zelfs niet welke etnische groep in de meerderheid was (CGVS p.10). Gevraagd naar dorpen in de buurt van Qabusiya kunt u er slechts drie opsommen, maar heeft u geen idee hoe die dorpen zich tegenover elkaar situeren (CGVS p.10). Wanneer u de eenvoudige vraag gesteld wordt of u onderweg naar Mesiri via Kon Rovi passeerde, zegt u dit niet te weten (CGVS p.10). Voorts kunt u slechts één Yezidi-dorp opsommen, en dit terwijl de omgeving waarin u woonde bezaaid is met Yezidi-dorpen, en dan toevallig het meest bekende Yezidi-dorp ter wereld, meer bepaald Kocho (CGVS p.10-11) (i.e. het dorp van Nobelprijswinnares Nadia Murad). Verder verklaart u dat u een paar keer per jaar naar Sinjar ging (CGVS p.11). Gevraagd naar wat u allemaal tegenkwam op de route tussen uw dorp en Sinjar, verklaart u dat er geen andere dorpen lagen tussen uw dorp en Sinjar want dat uw dorp het dichtstbijzijnde dorp was bij Sinjar (CGVS p.10). Nochtans liggen er wel degelijk twee andere dorpen tussen uw dorp en Sinjar, meer bepaald al-Naaseriya en Ash Shihabiyah (zie blauwe map: Printscreen Google maps). Uw verklaringen zijn dus foutief. Dat u er amper in slaagt de omgeving van uw dorp te beschrijven en dit dan bovendien nog op foutieve wijze doet, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid als zou u quasi heel uw leven in dit dorp hebben gewoond.*

*Naast een opvallend gebrek aan geografische kennis, toont u zich ook weinig tot niet op de hoogte van de veiligheidssituatie en de gebeurtenissen in uw geboortestreek voor de komst van Daesh. Zo heeft u*

geen enkele weet van enige grote aanslag of incident in de buurt van Qabusiya, voor 2014 (CGVS p.12). Nochtans vond er in 2007 een grote bomaanslag plaats in twee Yezidi-dorpen, Til Ezer en Siba Sheikh Khidir, waarbij meer dan 700 doden en meer dan 1500 gewonden vielen (<https://en.wikipedia.org/wiki/2007Yazidicommunitiesbombings>). Het doet dan ook de wenkbrauwen fronsen dat u hierover niets zou weten en dit terwijl deze dorpen op nog geen 23km van Qabusiya gelegen zijn (zie blauwe map: Printscreen Google maps) en deze aanslagen wereldnieuws waren. Verder zegt u dat Daesh uw dorp binnenviel in de nacht van 3 augustus 2014, terwijl Daesh enkele uren eerder, zonder dat er een dag tussen zat, Sinjar was binnengevallen (CGVS p.12-13). Echter viel Daesh Sinjar binnen op 3 augustus 2014 om 9u 's morgens en hadden zij tegen 10u de volledige stad ingenomen (zie blauwe ma: COI Focus Irak: Het district Sinjar, p.11), waardoor onmogelijk kan worden ingezien hoe uw eigen dorp pas 's nachts werd ingenomen, terwijl er slechts enkele uren en geen dag zou zitten tussen de aanval op Sinjar en de aanval op Qabusiya. Bijgevolg klopt ook uw relaas over de inname van Sinjar niet met de objectieve info. U wijst er op dat u als vrouw niet veel naar buiten ging in uw dorp (CGVS p.10) en u zou ook vergeetachtig zijn door de kalmeringsmedicatie die u op heden inneemt (CGVS p.11) (waarvan u overigens geen medisch attest neerlegt). Echter kan van een vrouw die meer dan dertig jaar in een klein dorp gewoond heeft, redelijkerwijs verwacht worden dat zij toch een minimum aan informatie over haar geboortestreek en de gebeurtenissen aldaar kan geven. Er dient vastgesteld te worden dat u hier geenszins in slaagt.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw terugkeer naar Qabusiya na de val van Daesh, blijken doorspekt met vaagheden, onjuistheden en ongeloofwaardigheden. Zo verklaart u dat Telafar bevrijd werd in augustus 2017, en Qabusiya ongeveer anderhalve maand later, waardoor u eind september-begin oktober terugkeerde naar uw dorp (CGVS p.19-20). Echter bericht de Iraakse media dat de dorpen ten westen van Mosul -waaronder Qabusiya- reeds in mei 2017 werden bevrijd (zie blauwe map: Iraqi news: "Another prison for detaining Yazidis found in Qairawan, west of Mosul", <https://www.iraqinews.com/iraq-war/another-prison-detaining-yazidis-foundqairawan-west-mosul/>). Dit zou betekenen dat Qabusiya enkele maanden vóór Telafar werd bevrijd, en niet omgekeerd. Uw verklaringen zijn dus opnieuw tegenstrijdig aan de beschikbare objectieve informatie. Verder zou u ook niet zeker weten of uw dorpshef na de bevrijding van Qabusiya nog in het dorp zou wonen, noch weet u hoe zijn houding was tegenover Daesh (CGVS p.21-22). Echter valt uw gebrek aan kennis hierover bijna onmogelijk te rijmen met de beschikbare objectieve informatie, waaruit blijkt dat uw dorpshef en zijn broer in november 2017, na de bevrijding van Qabusiya, in het dorp aangevallen en verwond werden door Yezidi-milities na beschuldigingen van IS-sympathieën (zie blauwe map: EASO: Country of origin report Iraq: Targetting of individuals, p.32). Op het moment dat dit gebeurde zou u zelf ook in Qabusiya gewoond hebben (CGVS p.20), waardoor het compleet ongeloofwaardig wordt dat u hierover niets zou hebben opgevangen. Daarnaast vertelt u dat u teruggekeerd bent naar Qabusiya in het najaar van 2017, maar dat u niet weet wie de andere mensen waren die terugkeerden naar uw dorp (CGVS p.21). U beweert zelfs niemand te kennen die terugkeerde naar Qabusiya, en weet evenmin of er dorpelingen waren die altijd in Qabusiya waren gebleven en nooit waren gevlucht (CGVS p.21). Het is niet ernstig om te beweren dat een vrouw die bijna haar hele leven lang in een klein dorp heeft geleefd, over geen enkele andere dorpeling kan vertellen waar ze naartoe zijn en ook niet weet wie de andere nieuwe dorpelingen zijn. Uw verklaringen zijn dan ook opnieuw allerminst geloofwaardig. Verder beweert u ook dat bij uw terugkeer naar Qabusiya, niemand aan jullie gevraagd heeft waar jullie de afgelopen jaren gezeten hebben (CGVS p.22). Deze bewering klinkt opnieuw zeer weinig aannemelijk, zeker indien men deze aftoetst tegen de beschikbare objectieve informatie over uw streek, waaruit blijkt dat er na de val van Daesh heel wat wantrouwen heerste in de regio en iedere intern ontheemde terugkeerder uit een vluchtelingenkamp onderworpen werd aan een rigide onderzoek (zie blauwe map: EASO: Country of Origin Information Report Iraq: Internal Mobility, p.44-49). In deze context is het dan ook zeer weinig aannemelijk dat u met uw gezin probleemloos zou kunnen terugkeren uit voormalig IS-gebied, zonder dat iemand jullie zelfs de vraag stelt waar jullie de afgelopen jaren gezeten hebben. Tot slot verklaart u ook geen enkele familie meer te hebben in Irak, zelfs geen neven of nonkels of schoonfamilie (CGVS p.4-5). Uw hele familie zou meegenomen zijn door Daesh (CGVS p.4-5). Wanneer hier echter op wordt doorgevraagd blijkt dit om een aanneme te gaan. Uw zussen en schoonbroer zouden allen in Sinjar geleefd hebben en sinds de komst van Daesh zou u niets meer over hen gehoord hebben (CGVS p.4-5; p.17; p.24). Echter blijkt dat u ook nooit geprobeerd heeft om hen te vinden (CGVS p.24). Gevraagd waarom u nooit geprobeerd heeft om na de val van Daesh uw familie terug te vinden, antwoordt u dat u bang was en vreesde voor de veiligheid van uw kinderen (CGVS p.24). Deze uitleg is uiteraard niet in staat te verklaren waarom u in de afgelopen drie jaar zelfs nooit een poging zou hebben ondernomen om uw familie terug te vinden, en dit terwijl uw man nochtans ook na de val van Daesh nog af en toe naar Sinjar ging (CGVS dochter p.14). Bovenstaande verklaringen

*zijn dan ook allen zeer merkwaardig en weinig aannemelijk, en versterken verder de indruk dat u de Belgische asielautoriteiten op verschillende vlakken probeert te misleiden.*

*Tekenend voor uw gebrekkige geloofwaardigheid zijn verder ook uw vage verklaringen betreffende uw gedwongen verblijf in Telafar en een opvallend gebrek aan doorleefdheid in zowel uw verklaringen als die van uw dochter. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat Daesh bij de verovering van jullie dorp verschillende dorpingen zou hebben meegenomen (CGVS p.14). Uw dochter beschrijft het als volgt: "Toen IS naar mijn dorp en de omliggende dorpen kwam, werden we allemaal weg gebracht met de auto's" (CGVS dochter p.9). Echter is het zeer opvallend dat er bij verder onderzoek nergens iets kan worden teruggevonden over de vermeende kidnapping van Koerdische dorpingen door Daesh. Nochtans wordt er wel uitgebreid gerapporteerd over de kidnapping en gedwongen arbeid van Yezidi's (zie o.a.: <https://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3-CF6E4FF96FF9%7D/AHRC32CRP.2en.pdf>; [https://en.wikipedia.org/wiki/Genocide\\_of\\_Yazidis\\_by\\_ISIL](https://en.wikipedia.org/wiki/Genocide_of_Yazidis_by_ISIL); ...). Het gebrek aan ook maar enige bron die getuigt over de grootschalige ontvoering van Koerdische dorpingen, is nefast voor de geloofwaardigheid van uw hele asielrelaas. Verder verklaart u ook bijna tien dagen lang in een school in Telafar opgesloten te hebben gezeten samen met allemaal andere vrouwen en kinderen, maar beweert u tegelijkertijd dat u tijdens uw hele verblijf in die school niemand heeft herkend en ook niemand heeft leren kennen (CGVS p.15).*

*U wijst er op dat iedereen gesluierd was, waardoor u niemand kon herkennen (CGVS p.15). Het CGVS acht het echter weinig geloofwaardig dat u tien dagen lang met allemaal anderen zou hebben opgesloten gezeten en geen enkele van uw lotgenoten zou hebben leren kennen. Zelfs indien er rekening wordt gehouden met het beweerde lage opleidingsniveau van u en uw dochter, mag nog steeds redelijkerwijs verwacht worden van mensen die zulke langdurige traumatische gebeurtenissen hebben meegemaakt zoals u beweert te hebben meegemaakt, een iets meer doorleefd en gedetailleerd beeld kunnen schetsen van hun ervaringen. Op vragen zoals: "hoe was het leven onder IS?", antwoordde u echter slechts met "het was heel slecht" (CGVS p.17). Wanneer dan gepoogd werd om meer details en anekdotes los te krijgen over uw beleving van de verschillende jaren dat u gevangen leefde in het IS-kalifaat, kwam u niet verder dan: "er waren gevechten, we mochten niet naar buiten gaan" (CGVS p.17). Ook wanneer er geprobeerd werd om een beeld te krijgen van uw dochter haar dagelijkse dag-invulling tijdens de jaren onder Daesh, komt zij niet verder dan: "gewoon huishoudelijke taken, gewoon thuis" (CGVS dochter p.10-11). Bijgevolg legt u ook geen verklaringen af die uw gedwongen verblijf in Telafar aannemelijk maken.*

*Volledigheidshalve kunnen er ook enkel vraagtekens geplaatst worden bij de bekostiging van uw illegale reis naar Europa. U verklaart dat uw reis maar liefst 40.000 dollar gekost heeft, hetgeen aannemelijk is gezien u naar Europa bent gereisd met uw vijf kinderen (CGVS p.8). U zou dit geld bijeen gekregen hebben na de verkoop van uw auto en uw juwelen (CGVS p.8). Echter kan niet ingezien worden hoe de verkoop van een tweedehands auto die uw man al verschillende jaren zou hebben gehad (CGVS p.8) en de verkoop van de juwelen van een eenvoudige boerendochter (CGVS p.4) uit een klein dorp in Nineveh, ooit 40.000 dollar zou kunnen opleveren. Bijgevolg kan er ook geen ernstig geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de bekostiging van uw reis uit Irak als alleenstaande, ongeschoolde moeder met vijf kinderen.*

*Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sinjar gelegen in de provincie Nineveh. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Nineveh heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

*De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het*

betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo\\_coi\\_report\\_iraq\\_security\\_situation\\_20190312.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 07/04/2021 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS p.2-3).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijkt u gedurende het hele persoonlijke onderhoud valse verklaringen te hebben afgelegd, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in

*die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .*

*U legt geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen. U legt de originele identiteitskaarten neer van u en uw kinderen, afgegeven in Sinjar in 2013 (zie groene map). Zoals echter blijkt uit de objectieve informatie waarvan ook een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, heerst er zeer veel corruptie en documentfraude in Irak. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze identiteitsdocumenten zeer beperkt, en kan zij geenszins opwegen tegen de hierboven gedane vaststellingen.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster is van mening dat er geen rekening werd gehouden met haar specifiek profiel, met name dat van een alleenstaande moeder van vijf kinderen die haar dorp enkel heeft verlaten bij de komst van Daesh en is gevlucht naar Telafar. Zij stelt dat zij zich enkel en alleen heeft beziggehouden met haar kinderen. Zij vervolgt dat haar bovendien geen specifieke vragen werden gesteld naar de gebeurtenissen in haar regio. Zij geeft aan dat zij psychologische problemen heeft en zich niet zomaar alle gebeurtenissen voor de geest kan halen. Zij stelt dat zij geen televisie had of toegang tot de informatie die verweerder van haar verwacht en evenmin kan lezen en schrijven. Verder wijst zij erop dat zij wel veel informatie kon geven over de school waar haar kinderen naartoe gingen, zij haar dorp kon situeren, zij enkele dorpen in de buurt kon opnoemen en zij de mukhtar kende.

In een tweede middel voert verzoekster opnieuw de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij betoogt dat zij zich nergens in Irak op een veilige manier kan vestigen. Zij licht toe dat de situatie in Irak thans bijzonder onveilig en onstabiel is en het onmogelijk is terug te keren naar haar land van herkomst zonder een ernstig risico op ernstige schade.

## 3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij

gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekster verklaart dat zij Iraakse is van Koerdische origine en afkomstig is uit het dorp Qabusiya, gelegen in het district Sinjar in de provincie Nineveh. Op 3 augustus 2014 zou Daesh haar dorp zijn binnengekomen waarna zij samen met haar gezin onder dwang naar Telafar werd gebracht en werd gedwongen kleren te maken voor Daesh. Nadat in augustus 2017 Telafar werd heroverd door het Iraakse leger en een maand later ook Qabusiya, besloot verzoekster om samen met haar gezin terug te keren naar het dorp. Op 10 november 2020 zou zij het bericht hebben gekregen van haar man om te zeggen dat hij was opgepakt door al-Hashd al-Shaabi en zij zo snel mogelijk moesten vluchten.

Verzoekster verklaart dat, in geval van terugkeer naar Irak, zij zal worden vervolgd door al-Hashd al-Shaabi omwille van een vermeende collaboratie met Daesh.

4.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal niet betwist dat verzoekster de Iraakse nationaliteit bezit, doch geen geloof hecht aan haar voorgehouden afkomst uit Qabusiya in het district Sinjar, gelegen in de provincie Nineveh. Om deze reden hecht hij geen geloof aan verzoeksters vluchtrelaas dat onlosmakelijk verbonden is met haar beweerde verblijf aldaar.

4.3. De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke regio van herkomst van belang is wanneer deze regio de plaats is waar een verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging zal worden onderzocht.

Op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag de verwerende partij dan ook verlangen dat een verzoeker om internationale bescherming verklaringen en documentatie voorlegt ter staving van zijn nationaliteit, identiteit, inclusief zijn geboorteplaats en *“land(en) en plaats(en) van eerder verblijf”*.

Van verzoekster mag dus worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar geboorteplaats en haar verschillende verblijfplaatsen in Irak, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat haar werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald. Het is dan ook essentieel dat verzoekster haar herkomst uit de regio, waar zij stelt bij terugkeer te worden blootgesteld aan vervolging dan wel een risico op ernstige schade, aannemelijk maakt.

Hierbij merkt de Raad op dat de geboorteplaats en eerdere verblijfplaatsen in Irak, enerzijds, niet steeds noodzakelijk de werkelijke regio van herkomst vormen, maar anderzijds wel indicatief kunnen zijn bij het bepalen van de regio ten aanzien waarvan het risico dient te worden beoordeeld.

De juridische en materiële situatie van een verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. In het geval van moeilijkheden om een sluitend bewijs voor te leggen, zal een verzoeker, wiens Iraakse nationaliteit niet wordt betwist, zijn werkelijke regio van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn herkomst vormen.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke regio van herkomst voldoende aantoont. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio moet gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte

en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens persoonlijk leven en onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen het persoonlijk leven en de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de regio die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

4.4. Verzoekster heeft ter staving van haar verzoek om internationale bescherming de originele identiteitskaarten neergelegd van haarzelf en van haar kinderen, afgegeven in Sinjar in 2013 (AD CGVS, map met documenten).

Wat deze documenten betreft, stelt de commissaris-generaal vast dat uit de objectieve informatie (AD CGVS, map met landeninformatie) blijkt dat er zeer veel corruptie en documentfraude voorkomt in Irak waardoor de bewijswaarde van deze identiteitsdocumenten zeer relatief is. Verzoekster laat deze pertinente vaststelling in het verzoekschrift onverlet. Het is hierbij opmerkelijk dat de nummers van de zes voorgelegde paspoorten elkaar opvolgen. Verzoeksters jongste zoon M. werd geboren in 2012 (AD CGVS, verklaring DVZ, vraag 16) en was dus in 2013, bij afgifte van de identiteitskaart, maar één jaar oud (AD CGVS, verklaring DVZ, vraag 23). De pasfoto op de identiteitskaart van de jongste zoon M. is evenwel overduidelijk niet die van een kind van één jaar. Bijkomend merkt de Raad op dat het loutere gegeven dat de paspoorten in Sinjar werden uitgereikt, niet a priori betekent dat verzoekster daarvan afkomstig is of daar heeft verbleven.

Hoewel verzoekster zich aldus wel enigszins heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de voorgelegde stukken wegens hun relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om haar beweerd herkomst uit Qabusiya en dus de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen.

Dat de voorgelegde documenten een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagegaan of verzoeksters verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijken geven van een gegronde vrees voor vervolging.

4.5. Aangezien verzoekster verklaart te zijn geboren in Qabusiya in het district Sinjar gelegen in de provincie Nineveh, en daar, met uitzondering van haar beweerd gedwongen verblijf in Telafar tussen 2014 en 2017, haar hele leven te hebben gewoond tot haar vlucht uit haar land van herkomst, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij beschikt over informatie waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven.

In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat commissaris-generaal geen geloof hecht aan verzoeksters verklaringen over haar beweerde herkomst uit Qabusiya.

Hij stelt vooreerst vast dat verzoekster een opvallend gebrek aan geografische kennis vertoont en zij weinig tot niet op de hoogte is van de veiligheidssituatie en de gebeurtenissen in haar geboortestreek voor de komst van Daesh. Verder merkt de commissaris-generaal op dat ook haar verklaringen met betrekking tot haar terugkeer naar Qabusiya na de val van Daesh doorspekt blijken met vaagheden, onjuistheden en ongeloofwaardigheden. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeksters vage verklaringen betreffende haar gedwongen verblijf in Telafar en het gebrek aan doorleefdheid in zowel de verklaringen van verzoekster als die van haar dochter, tekenend zijn voor haar gebrekkige geloofwaardigheid. Volledigheidshalve plaatst de commissaris-generaal nog enkele vraagtekens bij de financiering van haar illegale reis naar Europa.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

4.6. Verzoekster meent dat geen afdoende rekening werd gehouden met haar profiel, met name dat van een alleenstaande moeder van vijf kinderen die haar dorp enkel heeft verlaten bij de komst van Daesh.

Verzoekster kan in haar betoog niet worden gevolgd. Uit het administratief dossier blijkt dat zij doorheen haar persoonlijk onderhoud op het CGVS ruim de mogelijkheid kreeg haar herkomst toe te lichten. Er werden haar zowel gerichte als open vragen gesteld die haar konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en haar onmiddellijke leefwereld. Er werd hierbij uitvoerig ingegaan op verzoeksters eigen ervaringen.

Verzoekster verklaart dat zij meehielp met haar echtgenoot, die kleermaker was, en kleren naaide in de winkel van haar man (NPO, p. 6). De winkel van haar man bevond zich niet in hetzelfde huis als waar zij woonden, maar wel in dezelfde straat (NPO, p. 7). Voor de aankoop van stoffen of om naar de markt te gaan en boodschappen te doen, gingen zij naar Sinjar (NPO, p. 6, 11). Verzoeksters leefomgeving strekte zich dan ook uit buiten de strikte omgeving van haar huis.

Noch uit het gehoor noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoekster, gelet op haar profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Nergens blijkt dat van verzoekster werd verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Irak, en meer in het bijzonder haar beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit. Wel kan van verzoekster worden verwacht dat zij haar herinneringen aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten en dat daaruit kan blijken dat zij is opgegroeid in Qabusiya waar ze 28 jaar heeft gewoond tot aan haar beweerde gedwongen verhuis naar Telafar. Zoals op omstandige en pertinente wijze uiteengezet in de bestreden beslissing, slaagt verzoekster hier echter niet in.

Waar verzoekster in voorliggend verzoekschrift nog voorhoudt dat zij haar dorp enkel heeft verlaten bij de komst van Daesh, kan zij niet ernstig worden genomen. Zoals hoger is gebleken, heeft zij verklaard dat zij een paar keer per jaar naar Sinjar ging (NPO, p. 11). Van verzoekster mag dan ook worden verwacht dat zij op correcte wijze kan weergeven wat zij allemaal tegenkwam op de route tussen haar dorp en Sinjar. Verzoekster verklaart echter foutief dat er hiertussen geen andere dorpen liggen (NPO, p. 10), terwijl uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er wel degelijk twee andere dorpen liggen tussen haar dorp en Sinjar, meer bepaald al-Naaseriya en Ash Shihabiyah (map met landeninformatie, printscreen Google maps).

4.7. Waar verzoekster stelt dat haar geen specifieke vragen werden gesteld naar de gebeurtenissen in haar regio, kan zij evenmin worden gevolgd. Uit het administratief dossier blijkt dat haar wel degelijk werd gevraagd naar incidenten of aanslagen die voor 2014 in haar buurt hebben plaatsgevonden, waarop zij heeft geantwoord *“Niks speciaal. Zover ik mij kan herinneren heb ik niets gehoord”* en *“Ik weet het echt niet. Ik kan mij dat niet herinneren”* (NPO, p. 12). Nochtans vond er in 2007 een grote bomaanslag plaats in twee Yezidi-dorpen niet ver gelegen van Qabusiya die veel burgerslachtoffers eiste. Dat zij zich een dergelijk zwaarwichtig incident vlakbij haar geboortedorp niet meer zou herinneren, is weinig aannemelijk. Haar relaas over de inname van Sinjar klopt verder niet met de objectieve info, net zomin als haar verklaringen met betrekking tot de bevrijding van Telafar en Qabusiya na de val van Daesh.

De uitleg hiervoor in het verzoekschrift dat zij psychische problemen heeft en zich niet alles voor de geest kan halen, overtuigt niet. Tijdens het persoonlijk onderhoud maakte verzoekster weliswaar gewag van vergeetachtigheid door de kalmeringsmedicatie die zij op heden inneemt (NPO, p. 11). Echter brengt zij geen medisch attest bij dat bevestigt dat zij daadwerkelijk aan geheugenproblemen lijdt of dat haar cognitieve en mentale functies dermate ernstig zouden zijn verstoord dat zij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Evenmin brengt zij een medisch attest bij waaruit kan worden afgeleid dat de inname van het kalmeringsmiddel ertoe leidt dat haar geheugenfuncties zodanig zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen.

Er wordt aldus niet aannemelijk gemaakt dat de beweerde psychologische problemen en de inname van een kalmeringsmiddel verzoekster ervan zouden weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen of tot gevolg hebben dat zij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren of de door haar beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt bovendien dat verzoekster in staat was om haar vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten alsook duidelijke en specifieke verklaringen af te leggen zodat niet kan worden aangenomen dat geheugenproblemen aan de basis zouden liggen van de vele onwetendheden omtrent haar directe omgeving en leefwereld.

Dat zij niet veel naar buiten ging in haar dorp en evenmin televisie of toegang tot informatie zou hebben gehad, overtuigt evenmin. Niet alleen begaf zij zich onder het volk door naar de markt te gaan en boodschappen te doen, haar man had een winkel waar zij ook werkte en hielp door mee te naaien. Daarnaast gingen haar kinderen naar school (NPO, p. 6). Het is dus niet omdat zij niet vaak het huis verliet en geen televisie had, dat zij volledig afgesloten zou zijn gebleven van de buitenwereld en dat de gebeurtenissen die in hun regio hebben plaatsgevonden, thuis nooit ter sprake zouden zijn gekomen. Het gegeven dat verzoekster niet naar school is geweest en niet kan lezen of schrijven, doet hier geen afbreuk aan en neemt de verwachting niet weg dat zij doorleefde ervaringen kan weergeven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leven. De Raad benadrukt dat analfabetisme niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zou verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

4.8. Andere determinerende motieven laat zij volledig ongemoeid, zoals deze omtrent haar vage verklaringen betreffende haar gedwongen verblijf in Telafar en het gebrek aan doorleefdheid in zowel haar verklaringen als die van haar dochter, en de financiering van haar illegale reis naar Europa. Zij blijven dan ook gehandhaafd en worden door de Raad overgenomen.

4.9. De voorgelegde identiteitsdocumenten, die zoals besproken enkel een zeer relatieve bewijswaarde hebben en op zich niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken, worden aldus niet aangevuld met voldoende samenhangende, volledige en aannemelijke verklaringen inzake verzoeksters beweerde herkomst uit Qabusiya.

Deze identiteitsdocumenten en de kennis die zij wel tentoonspreidt wegens geenszins op tegen de talrijke onwetendheden over elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. De bevindingen van de commissaris-generaal over verzoeksters herkomst en vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze vaststellingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. Ze blijven dan ook gehandhaafd en worden door de Raad integraal overgenomen.

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoeksters beweerde afkomst uit Qabusiya.

Deze vaststelling leidt ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas en de beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk zijn verbonden met haar verblijfplaats.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een

gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

#### 5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroept op het aangevoerde vluchtrelaas en vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij wordt geconcludeerd dat verzoekster deze motieven niet aannemelijk maakt nu geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde herkomst uit Qabusiya waar zij haar vluchtrelaas situeert.

5.2. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

5.3. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Iraakse nationaliteit niet volstaan.

De Raad herinnert eraan dat in artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet immers uitdrukkelijk wordt gesteld dat er geen behoefte aan bescherming bestaat indien de verzoeker om internationale bescherming in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zich er vestigt. Uit een samenlezing van artikel 48/4, §2, c) en 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet vloeit voort dat een beoordeling per regio van de veiligheidssituatie vereist is om het risico te kunnen inschatten.

In dit verband wijst de Raad er nog op dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn of haar aanwezigheid op het Iraakse grondgebied, een reëel risico zou lopen op de in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar een verzoeker de bron van het risico op ernstige schade situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade zal worden onderzocht. Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is het dan ook essentieel dat de verzoeker om internationale bescherming zijn herkomst uit de regio, waar hij stelt dergelijk risico bij terugkeer te lopen, aannemelijk maakt.

Verzoekster verklaart te zijn geboren in Qabusiya, in het district Sinjar gelegen in de provincie Nineveh en aldaar bijna haar hele leven te hebben gewoond tot aan haar vertrek uit Irak in november 2020.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekster haar afkomst uit voormelde regio niet aannemelijk maakt. Gelet op dit feit, maakt verzoekster evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verder maakt verzoekster ook niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit een gebied in Irak waarvoor, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waarvoor, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de reële verblijfplaats(en) en verblijfsomstandigheden van verzoekster voor haar komst naar België, over verzoeksters reële problemen en situatie, noch over de vraag of verzoekster afkomstig is uit dan wel kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Irak geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De stelling in het verzoekschrift dat blijkens de UNHCR guidelines heel Irak is getroffen door geweld, onderbouwt zij niet. Verzoekster toont niet middels concrete objectieve informatie aan dat er momenteel in het hele land sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict dat gepaard gaat met willekeurig geweld dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven of de persoon van een burger.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat er voor haar zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Irak een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Kurmanji machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES